Ner 170. ROK 1837. PIĄTEK 28 LIPCA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 10 miesięczne złp. 4.

IMIONA RZYMSKIE.
Jutro Marty Gos. Panny.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Cierpisława.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień i godzina		Barometr do 0° R red. w miarze Paryzkiey	stopnie ciepła podług Reaumura	Psychrometr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
	6	27" 6."' 998	† 9 . 8	3." 73	Połnocny słaby	Pogoda	ciepło najm. † 9 8
27	2	7, 137	16 4	3. 29	" "	Pogoda z Chmurami	ciepło najw. † 17° 0
	10	7. 297	10 0	4 07	Zachodni słaby	Pogoda	Deszcz

— *Kraków.* —

(*A. N.*) Pogrzeb ś. p. Józefa Januszewicza O. P. D. wysłużonego Professora Uniwersytetu Krakowskiego i Sędziego Appellacyjnego, kawalera orderu Sgo Stanisława, zmarłego w wieku lat 80 d. 21 lip. b. r. odbył się w d. 26 t. m., J. Xiądz Łancucki Infułat przewodniczył żałobnemu nabożeństwu, któremu byli przytomni członkowie Senatu Rządzącego, Sądownictwa i Uniwersytetu, a zakończył je wymównym głosem X. Anderski. — Przy grobie przypomniał zasługi obywatelskie zmarłego mową pochwalną P. Józef Strożecki Zastępca Sędziego Trybunału.

Część Polityczna.

— *Paryż 14 Lipca.* —

Jenerał Voirol został mianowany jeneralnym inspektorem piechoty w departamentach *du Nord*, *Pas de Calais* i *de Somme*.

W pałacu poselstwa angielskiego, uważano dzisiaj ruch niezwykły; wysełano z pośpiechem gońców do Londynu i Bruxelli, przyczyną czego, jak słychać, mają być projekta dotyczące małżeństwa królowy Wiktoryi.

Jeneralny intendent listy cywilnej ogłosił zawiadomienie, że król pozwolił aby galerye w Wersailles, otwarte były d. 1 września, codziennie, wyjąwszy środy i czwartki, od godziny 10 do 4. Urządzenie to przyjęła publiczność z wielkiem zadowoleniem, o czem przekonywa liczne odwiedzanie galeryi. Zeszłej niedzieli było w niej 12,000 odwiedzających, w poniedziałek 7000, a we wtorek 11,000. Urządzenia są tak dokładne, że mimo téj wielkiéj massy ludzi, nie wydarza się nieporządek i nikt nie doznaje przeszkody.

Budowa nowego ratusza paryskiego trwać będzie przez lat 5, a koszta anszlagowano na 6 mill. franków. Przedsiębierca budowy, stawia 500,000 fr. kaucyi.

Odebrano tu list z Kalkuty przez morze Czerwone, datowany 16 kwietnia; donoszą w nim o przybyciu jenerała Allard do kraju Lachore, gdzie był jak najlepiéj przyjęty.

Jedna z tutejszych gazet utrzymuje, że król

Belgów nie znajduje się ani w Paryżu, ani w Neulli, ale pojechał do Anglii przy zachowaniu jak najściślejszego incognito.

— *Z Oran* 25 *Czerwca.* —

Podpułkownik Delarue przybył tu wczoraj; przywozi on jenerałowi Bugeaud traktat przez króla zatwierdzony. Tę wiadomość oczekiwaną tutaj z wielką niecierpliwością, przyjęli mieszkańcy z prawdziwem zadowoleniem, spodziewają się bowiem znacznych korzyści po związkach handlowych, jakie teraz wewnątrz kraju mieć będą. Niechęć z jaką mieszkańcy i kupcy Algieru przyjęli rzeczony traktat zwiększa ukontentowanie mieszkańców tutejszych, z téj prostéj przyczyny, że każdy, w zawiści okazywanéj ze strony mieszkańców Algieru, nie dostrzega jak tylko ważnośćdo jakiéj Oran podnieść się teraz może. Jakkolwiekbądź, traktat ten jest w każdym razie ważnym i szczęśliwym wypadkiem, bez względu, z jakiego stanowiska na spotkanie i rozmowę jenerała Bugeaud z Abdel-Kaderem zapatrywać się będziemy. Należy słusznie pochwalić jenerała Bugeaud, iż przewidział, że ta część rejencyi zbawienia wego więcéj w handlu jak w rolnictwie szukać musi, traktatem zaś zabezpiecza w sposobie korzystnym wszystkie nasze interesa handlowe. Zwierzchnictwo Francyi jest tak stanowczo uznane, o ile tylko ze strony Arabów, tak mało stosunki i okoliczności nasze znających, uznanie dokładném być mogło; nadto znalezienie się jenerała Bugeaud z gruntu wojskowe co do stosunków jego z Emirem, zjednało mu niezawodnie szacunek i ufność Abdel-Kadera. Jenerał-gubernator mając już wiadomość o zawarciu układów, nie przestawał czynić z strony swojéj propozycyi pokoju emirowi; jestto zdarzenie trudne do odgadnienia, a doniesienie o niem bolesne. Podobne postąpienie zadziwiło tak dalece Abdel-Kadera, że nie wahał się donieść o wszystkiem jenerałowi Bugeaud, a w doniesieniu swojem zapominając, że mówi o Francuzie przed Francuzem, użył ostrego wyrazu, nazywając jenerała Damremont *wiarołomcą algierskim.* Wszystkie te zabiegi, do których wciągnięto może zacnych mężów pomimo ich wiedzy, są dziełem żyda, któremu teraz w Algierze jak dawniéj w Oranie powierzono kierunek układów. Wiadomo, że żyd Lapery, dawniéj do czynności przez marszałka Clauzel używany, zostaje przy jenerał-gubernatorze; nie dziw więc, że przy takim ajencie mają miejsce machinacye. Jest nadzieja, że potwierdzenie traktatu, położy koniec wszystkim niecnym zabiegom. Jeżeli Abdel-Kader wiernie dochowa traktatu, natenczas niebędzie mógł na nic się użalać bowiem jak jest dla emira korzystnym, jest nim również i dla Francyi. Polityczna przyszłość Abdel-Kadera, zależy od jego rzetelności, Francya będzie mu główną podporą, skoro tylko zechce szczerze lud swój odrodzić. Nie trzeba z resztą taić, że wojna z Abdel-Kaderem stała się niepodobieństwem. Mimo starań i ostróżności, z jaką jenerał Bugeaud czynił przygotowania do wyprawy swojéj, utracił przecież 400 mułów pierw nim do Tafny doszedł. Wyprawa była tylko na dni 14 opatrzoną w żywność, a groźba spalenia żniw Arabom, okazała się w wykonaniu niepodobną, z powodu wielkiéj rozciągłości ich gruntów. Z ostatnich wypadków to szczególniéj uderzać powinno, że jenerał Damremont, który w odezwach swoich tchnące pokojem wyrazy objawiał, był zmuszony do staczania bitew; kiedy tymczasem jenerał Bugeaud, który wszystko palić i niszczyć pragnął, nie miał sposobności ani jednego zrobić wystrzału. Prawdziwie jest zajste dawne przysłowie: »Chłop strzela, a Bóg kule nosi.«

— *Z Londynu* 14 *Lipca.* —

Królowa opuściła dnia wczorajszego Kensington z matką swoją xiężną Kent, zajmując pałac Buckinham. We środę dawała długie posłuchanie lordowi Melbourne, a potem belgickiemu posłowi. Po południu przyjmo-

wała deputacyę z adresem obywateli Londynu, obejmującym powinszowanie wstąpienia na tron, a następnie prezydowała w kapitule orderu Podwiązki, na której xiąże Esterhazy wielkim krzyżem tegoż orderu ozdobiony został. Podczas tego ostatniego obrzędu, królowa ubrana była w płaszcz i wstęgę rzeczonego orderu. Pierwéj nieco, gdy w tym względzie rozmawiała z wielkim marszałkiem, xięciem Norfolk, zapytała go z miłą naiwnością i uśmiechem: »Milordzie, a mnie gdzie wypada nosić wstęgę Podwiązki?« Xiąże odrzekł, że widział obrazy królowy Anny, mającéj też wstęgę na lewem ramieniu, co jest rzeczywiście, i królowa Wiktorya toż samo uczyniła.

Ponawia się pogłoska, że lordowi Hil będzie odebrane naczelne dowództwo nad wojskiem angielskiem. — Zapewniają, że królowa odbędzie wkrótce przegląd niektórych pułków w Hyde Park, przy którejto sposobności konno się pokaże: Próbują już i objeżdzają konie, obuczając je szczególniéj ze strzelaniem. Wiadomo, że królowa mocno i zręcznie siedzi na koniu.

W *True Sun* czytamy następujący ustęp z listu jednego korespondenta paryskiego: »Dziś za późno protestować przeciwko systematowi celnemu, który w Niemczech głębokie już zapuścił korzenie, ale czas jeszcze do zawarcia wspólnych z związkiem układów, któreby obudwom krajom świetne zapewniły korzyści. Jednakże spiesznie działać w téj mierze potrzeba, i dlatego, toku układów posłom nie powierzać. Trzeba mieć w Berlinie, Bremie i Hamburgu szczególnych, przez obadwa rządy mianowanych ajentów, dla wspierania usiłowań posłów, a w razie potrzeby odbywać podróże w głąb krajów, Tym tylko sposobem możnaby osiągnąć rezultat, który jeżeli się nie pośpieszemy, zniknie.«

— *Z Turynu* 10 *Lipca.* —

Z tutejszych gazet widzieć można, że w Genui mają dokładne wiadomości o poruszeniach i zamiarach karlistowskiego wojska w Hiszpanii, jak niemniéj, że wiadomości udzielane stanowi handlowemu z widowni wojny, częstokroć pewniejsze są od tych, jakie rząd francuzkich przez telegrafy otrzymuje. — Teraz mówią już tutaj, że królowa rejentka myślała ostatniemi czasy o bespiecznem dla siebie i córek swoich schronieniu, względem czego porozumiewano się już nawet z dworem lizbońskim.

Dwór tutejszy używając prawa odwetu, wydał zakaz niewpuszczania do portów sardyńskich, okrętów pod banderą hiszpańską.

— *Z Hanoweru* 10 *Lipca*, —

W ostatnim numerze dziennika praw dla królestwa hanowerskiego, znajduje się następujący nader ważny patent królewski, w osnowie następującéj: — »Ernest August, z Bożéj łaski król hanowerski, królewicz angielski i irlandzki, xiąże cumberlandzki, brunświecki i lüneburgski i t. d. Podobało się Najwyższemu odwołać d. 20 z. m. z doczesnego życia, naszego wielce czczonego brata, N. króla Wielkiéj Brytanii, także Hanoweru, Wilhelma IV. i przez to nas, nasz królewski dom i wszystkich wiernych poddanych wielkiego smutku nabawić. — Skorośmy więc na mocy istniejącego w królewskim domu naszym prawa pierworodności, zapewniającego nam następstwo tronu hanowerskiego, panowanie objęli, donosiemy o tém jak najłaskawiéj i mamy niepłonną nadzieję, że wszyscy nasi urzędnicy, lennicy i poddani, pozostaną nam wiernemi i posłusznemi, a zarazem przywiązanemi do naszéj królewskiéj osoby. — Natomiast zapewniamy ich o naszéj królewskiéj łasce i opiece. Wszystkie życzenia i usiłowania nasze zmierzać zawsze będą do uszczęśliwienia powierzonych nam poddanych i zapewnienia im pomyślności oraz dobrego bytu. — To zatém ciągle mając na pieczy, przekonać się musieliśmy, że prawo zasadnicze krajowe w wielu punktach nie jest dostateczne. Pragnąc zaś objawić

natychmiast wiernym naszym poddanym myśl naszę o tym tak ważnym przedmiocie, oświadczamy, że prawo to z wielu względów nie obejmuje dostatecznej rękojmi swobód narodowych. Nie chcemy zaś nic o tym przedmiocie wyrokować, zanim wszelkie stosunki dostatecznie zgłębione nie zostaną. — Jest owszem wolą naszą zwołać ogólne stany królestwa, aby te po objawieniu myśli naszych, zajęły się potrzebnemi zmianami ustawodawstwa naszego. Wierni nasi poddani znajdowali niegdyś w stosunkach dawniejszych ustaw, swoje szczęście i pomyślność, a takowe im i nadal zapewnić jest naszém najgorętszém życzeniem. — Niezażądaliśmy przy wydaniu obecnego patentu, podpisów naszych ministrów stanu, tylko podpisanie takowego, ministrowi stanu Scheele, który nam przysięgę na wierność i obowiązek wykonał, zaleciliśmy. Polegamy na przywiązaniu i wierności ludu hanowerskiego i spodziewamy się, iż zgłębianie powyższego przedmiotu spokojnie oczekiwać w tém przekonaniu będzie, jako jedynie samą tylko pomyślność jego mamy na celu. — Chcemy zarazem, aby aż do dalszych naszych rozporządzeń, wszystko dawniejszym postępowało trybem i rozkazujemy, aby niniejsza odezwa nasza na wszystkich miejscach publicznych przez dwa miesiące przybitą, a następnie do naszego ministeryum odeslaną została.

NOTARYUSZ PUBLICZNY

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Zawiadamia niniejszym iż na dniu 31 lipca 1837 r. w domu pod L. 535 przy ulicy Floryańskiéj o godzinie 9 rano odbywać się będzie licytacya publiczna ruchomości po ś. p. Dominice 1mo Gołuchowskiéj 2do Charskiéj pozostałe jako to sukien, stolarszczyzny szkła, porcellany, i różnych ruchomości, a d. następnego w godzinach przedpołudniowych na końskiem targowisku przy Kleparzu sprzedarz koni i powozu.

Kraków dnia 28 lipca 1831 r.

Sob. *Korytowski.* (1r.)

Doniesienia.

W Składzie na Kleparzu w domu ukowala Leszczyńskiego pod Nrem 50 dostać można każdego czasu materyału dębowego, forsztów w różnych gatunkach i na różne roboty zdatnego, a to za jak najpomierniejszą cenę. (1r.)

Z Bióra Informacyjnego.

Młodzieniec poświęcający się wychowaniu młodziszkolnéj i posiadający muzykę, ofiaruja potrzebującym swoje usługi. — Potrzebna jest guwernantka w Kóło Polskie. — Jest do sprzedania dorożka parokonna. — Są potrzebne 2000, 3000 i 10,000 złp. na czyste i pewne hypoteki.

Są różne mieszkania tak w mieście jak i na przedmieściach do wynajęcia każdego czasu.

Potrzebne są dzieła Phillera pojedyńczo lub zupełne; tudzież ktoby miał bielard z wszelkiemi rekwizytami do sprzedania, raczy dać wiadomość do Bióra Informacyinego.

Teatr Niemiecki.

Na wczorajszem przedstawieniu opery »*Zampa*« publiczność licznie zgromadzona z największem przyjęła zadowoleniem grę artystów; po skończonem widowisku przywołani zostali J. Panna Ruth J. PP. Hoffmann, Beeir i Burghauser. Jutro daną będzie komedya »*Dożywocie*« sztuka ta dla swojej krotofilności, w Paryżu kilkadziesiąt razy wciąż przedstawiona, ciągle bawi mieszkańców téj stolicy świata. Nastąpi jedno-aktowa opera »*Rataplan, mały Dobosz.*« Zakończy widowisko tragiczno-komoiczny obraz »*Wywrócenie Wiedeńskiego Omnibus.*«